

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัย ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

เพ็ญศรี ทองเพชร ศษ.ม* รุ่งนภา จันทรา ศษ.ม*
ฉันทนา นาคฉัตรีย์ พย.ม*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 305 คน เก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) ประกอบด้วย 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และ 3) ประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ซึ่งแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความถูกต้องเชิงเนื้อหา (content validity) และความเที่ยงของเครื่องมือ (reliability) เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 64.26 รองลงมาคือมีความรู้ระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 19.02 และมีความรู้ระดับต่ำน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.72

2. บุคลากรส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอยู่ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 92.48 และมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 7.52

3. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในในภาพรวมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 61.31 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการควบคุมคุณภาพมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 59.34 ด้านการตรวจสอบคุณภาพการศึกษามีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 75.74 และด้านการประเมินคุณภาพการศึกษามีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากคิดเป็น ร้อยละ 56.07

4. วิทยาลัยมีประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 95.00 ประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการการวิจัยส่วนใหญ่ อยู่ในระดับพอใช้และระดับดีมากจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 35.00 อยู่ในระดับไม่ใดคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00 ประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการทำนุศิลปวัฒนธรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 85.00 และประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการบริหารส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาอยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 40.00

คำสำคัญ : สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพ

* วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสราษณ์บุรีรัมย์

The Status of Quality Assurance within Educational Institutions Under Jurisdiction Praboromarachanok Institute Ministry of Public Health

Phensri Tongpheet, M.Ed.* Rungnapa Chantra, M.Ed.*
Chantana Nakchantri, M.N.S.*

Abstract

This objective of this research was to assess the status of internal quality assurance operating within Educational Institutions under Jurisdiction of Praboromarachanok Institute Ministry of Public Health.

Representative samples were executives, personal responsible for education quality assurance, members of teachers, and supporting personal, totaled 305 participants. Data were collected using questionnaire comprising sets of questions which can be categorized into: 1) personal information, 2) condition of internal quality assurance operating which consists of knowledge, attitude, and internal quality assurance operating, 3) effectiveness of internal quality assurance operating. The research instruments were passed quality checking both content validity and reliability. The data were collected by mailing questionnaire to 37 colleges. The data were analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation. The results were as follows:

1. Most personnel (64.3 %) had knowledge about the system and mechanism of education quality assurance in medium level, followed by staff having high knowledge level (19.0%) , and personnel having low knowledge level (16.7%).

2. Most staff (92.5%) attitudes towards internal education quality assurance was at the high level, and 7.5% of staff had middle attitude level.

3. Overall internal educational quality assurance operating was at a high level (61.3%). Education quality control (59.3%), educational quality audit (75.7%). Lastly, and educational quality assessment were at the high level (59.1%).

4. The college effectiveness for nursing education was at the very good level (95%). Conducting research outcome was categorized into 3 levels: the fair level and the good level (together was 35%) and the inferior level (10%). The outcome of academic meeting provided for health personnel outside institute was at the very good level (80%). In the focus of art and cultural activities, the outcome was at the very high level (85%). For administration aspect, two outcomes shown: the very good level (60%), and the good level (40%) respectively.

Key word: status of internal educational quality assurance operating, quality control, quality audit, quality assessment

* Boromarajonani College of Nursing, Surattani

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกลไก หรือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพกำลังคน สังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะในปัจจุบันสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสื่อสาร หรือเทคโนโลยีอื่นๆ และการแข่งขันอย่างรุนแรงทางด้านเศรษฐกิจ ประเทศต่างๆ ทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือประเทศที่กำลังพัฒนารวมทั้งประเทศไทยต่างทุ่มเทกำลัง ความคิดและทรัพยากรของประเทศที่จะปฏิรูปหรือพัฒนาการศึกษาของประเทศ เพื่อระดมพลังอำนาจให้ประเทศสามารถพึ่งตนเอง อยู่รอดและแข่งขันได้¹ ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษานับได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การที่สถานศึกษาต้องให้ความเชื่อมั่นต่อสังคมว่าจะจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้ถือว่าเป็นหลักประกันว่าผู้รับบริการ จะได้รับสิ่งที่ดีที่สุดตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งก็คือ การประกันคุณภาพการศึกษา² ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ได้กำหนดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหาร และการจัดการศึกษา โดยเฉพาะหมวดที่ 6 ที่ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ซึ่งประกอบด้วยระบบ การประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยให้ถือว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถาบันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มี

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข จะได้ช่วยสร้างสรรค์สังคม สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก ดังนั้นบุคลากรในสถาบันที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ตามบทบาทหน้าที่ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดภารกิจหลัก 4 ประการคือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม³ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องกระทำตามภารกิจเพื่อทำให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และมีมาตรฐานสากลสำหรับการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขให้สูงขึ้น เมื่อทบวงมหาวิทยาลัยประกาศนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาในพ.ศ.2539 กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการประเมินศักยภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีความคล้ายคลึงกับการประกันคุณภาพ ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด สถาบันพระบรมราชชนกจึง ปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานการศึกษาใหม่ให้สอดคล้องกับการประกันคุณภาพ การศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย⁴ และใน พ.ศ. 2541 กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กำหนดให้วิทยาลัยในสังกัดจัดให้มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาในวิทยาลัย เพื่อเป็นหลักประกันในการผลิตบุคลากรให้มีคุณภาพ อันจะนำไปสู่การให้บริการทางสุขภาพที่มีคุณภาพแก่ประชาชน ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ในการที่จะศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของวิทยาลัยเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และการประเมินสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

กรอบแนวคิดการวิจัย

การประกันคุณภาพเป็นการบริหารจัดการ และการดำเนินงานตามภารกิจปกติของสถาบันเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพรายละเอียดดังนี้

1. ความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งเป็นความรู้ด้านของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพการประเมินคุณภาพ) และความรู้ด้านองค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐาน

2. ทักษะของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

3. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของวิทยาลัย ประกอบด้วย

- 3.1 การควบคุมคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย 1) การสร้างระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพ (การเตรียมความพร้อม การพัฒนาบุคลากร โครงสร้างองค์กร ความพอเพียงของบุคลากรความเพียงพอของงบประมาณ ความเพียงพอของเทคโนโลยีสารสนเทศ ความเพียงพอของงบประมาณ ความเพียงพอของเทคโนโลยีสารสนเทศ) และการกำหนดมาตรฐาน

และตัวบ่งชี้ 2) การพัฒนาระบบคุณภาพตามระบบคุณภาพต่าง ๆ และ 3) การดำเนินงานของวิทยาลัย (ด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิตบุคลากรทางการพยาบาล ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม)

- 3.2 การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา เช่น การกำหนดคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพ การจัดทำรายงานการประเมินตนเองการวิพากษ์ รายงานการประเมินตนเองกับรายการหลักฐาน การนำผลการตรวจสอบไปใช้อย่างต่อเนื่อง

- 3.3 การประเมินคุณภาพการศึกษา เช่น การกำหนดคณะกรรมการประเมินคุณภาพ การจัดทำรายงานการประเมินตนเองการวิพากษ์ รายงานการประเมินตนเองกับรายการหลักฐาน การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานกับเกณฑ์มาตรฐาน การนำผลการตรวจสอบไปใช้อย่างต่อเนื่อง

4. ประสิทธิภาพของการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ประกอบด้วย กิจกรรมที่บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุคุณภาพ ประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านการผลิตบัณฑิต ประสิทธิภาพด้านการวิจัย ประสิทธิภาพด้านการบริการวิชาการ ประสิทธิภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและประสิทธิผลด้านการบริหาร

ระเบียบวิธีการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

ประชากร ประกอบด้วยบุคลากรในวิทยาลัยสังกัด สถาบันพระบรมราชชนก จำนวน 37 วิทยาลัย โดยแต่ละวิทยาลัยประกอบด้วย รองผู้อำนวยการจำนวน 4 คน หัวหน้าภาควิชาจำนวน 5 คน ผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 407 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ทุกวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ได้แบบสอบถามกลับมาจำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 74.94

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประกอบด้วย ความรู้ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ความรู้ด้านคำอธิบายตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน จำนวน 20 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบคำตอบใช่ และไม่ใช่ (dichotomous) ตอบถูก ให้ 1 คะแนน และตอบผิดให้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน

2. ด้านทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นแบบสอบถามทัศนคติแบบมาตรจำแนกความหมาย (semantic differential scale) มีความหมาย 7 ระดับ⁵

3. การดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของวิทยาลัยประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าของ Likert scale

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วยประสิทธิผลด้านการผลิตบัณฑิต ประสิทธิผลด้านการวิจัย ประสิทธิผลด้านการบริการวิชาการ ประสิทธิผลด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และประสิทธิผลด้านการบริหาร

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามและนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (content validity) แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ นำข้อมูลที่ได้ไปหาความเที่ยงของเครื่องมือ (reliability) ของแบบ

สอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีรายละเอียด ดังนี้

1. ความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หาค่าความเที่ยง (reliability) โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) ได้เท่ากับ 0.56

2. ทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหาค่าความเที่ยง (reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficients Alpha) ได้เท่ากับ 0.86

3. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของวิทยาลัย ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficients Alpha) ได้เท่ากับ 0.89

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

2. ประสานงานเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์กับผู้ประสานงานประกันคุณภาพการศึกษา ของแต่ละวิทยาลัย ฯ

3. ส่งแบบสอบถามให้ผู้ประสานงานประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละวิทยาลัย

4. ติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ด้านความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

บุคลากรซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน มีความรู้เกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.26 รองลงมา มีความรู้ระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 19.02 และมีความรู้ระดับต่ำน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.72 เมื่อทำการวิเคราะห์รายข้อพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในแบ่งออกเป็นความรู้เกี่ยวกับระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ และความรู้เกี่ยวกับความหมายของตัวบ่งชี้และการคำนวณค่าตัวบ่งชี้ ซึ่งด้านเกี่ยวกับระบบและกลไก การประกันคุณภาพ พบว่าบุคลากรมากกว่าร้อยละ 80.00 ตอบถูกต้องเกี่ยวกับความหมาย ของคำว่า การประกันคุณภาพการศึกษา การควบคุมคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา การจัดระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน การประเมินคุณภาพภายนอก ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สำหรับความรู้ ของบุคลากร ด้านความหมายของตัวบ่งชี้ และการคำนวณค่าของตัวบ่งชี้ มีบุคลากรมากกว่าร้อยละ 80.00 ตอบถูก

เกี่ยวกับการคิดจำนวนร้อยละของ งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่เท่านั้น นอกจากนี้ที่ตอบถูกเป็นจำนวนมากรองลงมาคือตอบถูกเกี่ยวกับการคำนวณจำนวนศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันที่ได้รับรางวัล การคำนวณจำนวนร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา/กรรมการวิทยานิพนธ์ การคำนวณจำนวนร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำ การประเมินศักยภาพของฐานข้อมูล การคิดสัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ การคำนวณจำนวนร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำ การคำนวณจำนวนเงินสนับสนุนการทำงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ตัวบ่งชี้ การดำเนินงานตามแผน และสุดท้ายคือการคำนวณจำนวนอาจารย์ประจำ

2. ทักษะคติของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน

บุคลากรมีทัศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 92.48 และมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 7.52 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ มีรายละเอียด พบว่าระดับของทัศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของบุคลากรมากกว่าร้อยละ 80.00 อยู่ในระดับสูงในเรื่อง 1) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะทำให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ 2) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะทำให้เกิดระบบการจัดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐาน 3) การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในจะทำให้ผู้บริหารมีทิศทาง การบริหารที่ชัดเจนขึ้น 4) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะทำให้เกิดการพัฒนามูลนิธิ 5) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จะทำให้วิทยาลัยได้รับความเชื่อถือจากสังคม 6) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จะทำให้วิทยาลัยมีความสามารถในการแข่งขันกับสถาบันอื่น 7) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จะทำให้วิทยาลัยรู้จุดอ่อน/จุดแข็งของ

ตนเอง 8) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จะทำให้วิทยาลัยเกิดการพัฒนางานด้านการวิจัย 9) การประกันคุณภาพการศึกษาจะทำให้วิทยาลัยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 10) การสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นสิ่งที่ดี 11) การเกิดระบบการจัดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานเป็นสิ่งที่ดี 12) การที่ผู้บริหารมีทิศทางการบริหารที่ชัดเจนขึ้น เป็นสิ่งที่ดี 13) การเกิดการพัฒนามูลค่าการ เป็นสิ่งที่ดี 14) การที่วิทยาลัยได้รับความเชื่อถือจากสังคม เป็นสิ่งที่ดี 15) การที่วิทยาลัยมีความสามารถในการแข่งขันกับที่อื่นได้เป็นสิ่งที่ดี 16) การที่วิทยาลัยรู้จักจุดอ่อน/จุดแข็งของตนเอง เป็นสิ่งที่ดี 17) การที่วิทยาลัยเกิดการพัฒนางาน ด้านการวิจัย เป็นสิ่งที่ดี 18) การแบ่งภาระงาน ที่ชัดเจนเป็นสิ่งที่ดี 19) การพัฒนาเทคโนโลยีและ นวัตกรรมทางการศึกษาเป็นสิ่งที่ดี 20) การที่วิทยาลัยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งที่ดี

3. การดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของวิทยาลัย

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในในภาพรวมอยู่ในระดับมากคิดเป็น ร้อยละ 61.31 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการควบคุมคุณภาพ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 59.34 ด้านการตรวจสอบคุณภาพ การศึกษามีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 75.74 และด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากคิดเป็น ร้อยละ 56.07

4. ประสิทธิภาพของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

วิทยาลัยมีประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 95.00 ประสิทธิภาพ การดำเนินงานด้านการวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับ พอใช้และระดับ ดีมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 35.00 อยู่ในระดับ

ไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ประสิทธิภาพ การดำเนินงาน ด้านการบริการวิชาการส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 80.00 ประสิทธิภาพ การดำเนินงาน ด้านการทำนุศิลปวัฒนธรรม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็น ร้อยละ 85.00 และประสิทธิผลการดำเนินงาน ด้านการบริหาร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ประสิทธิภาพด้านการผลิตบัณฑิต ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ออกมาและการประกอบอาชีพ อิสระภายใน 1 ปี ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 จำนวนนักศึกษาหรือ ศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ด้านวิชาการวิชาชีพ คุณธรรมจริยธรรมหรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน ต่อหลักสูตรทั้งหมด ตัวบ่งชี้ที่ 6.7 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และตัวบ่งชี้ที่ 6.8 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนา นักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาได้คะแนน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100

4.2 ประสิทธิภาพด้านการวิจัยประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายใน สถาบันต่อจำนวน อาจารย์ประจำได้ผลลัพธ์ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00 ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ได้ผลลัพธ์ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 65 รองลงมา คือตัวบ่งชี้ที่ 2.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงาน

สร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือรวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ได้ผลลัพธ์ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.00, 20.00 และ 10.00 ตามลำดับ

4.3 ประสิทธิภาพด้านการบริการวิชาการ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพ เพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำได้ผลลัพธ์ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ร้อยละของกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการ และวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำได้ผลลัพธ์ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95.00 ตัวบ่งชี้ที่ 3.6 รายรับของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันต่ออาจารย์ประจำได้ผลลัพธ์ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00 และตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำได้ผลลัพธ์ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55 ตามลำดับ

4.4 ประสิทธิภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาได้ผลลัพธ์คะแนนเต็ม 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 รongลงมาคือตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์พัฒนาและส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อการดำเนินการ มีการดำเนินการได้คะแนน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

4.5 ประสิทธิภาพด้านการบริหารประกอบ ด้วยตัวบ่งชี้ที่ 5.9 ร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศและตัวบ่งชี้ที่ 5.10 งบประมาณสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ ได้ผลลัพธ์คะแนนเต็ม 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 รongลงมาคือตัวบ่งชี้ที่ 5.6 สิ้นทรัพย์ถาวรต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าและตัวบ่งชี้ที่ 6.9 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าได้ผลลัพธ์ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00 และตัวบ่งชี้ที่ 5.8 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่อการดำเนินการได้ผลลัพธ์ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 65.00

สรุปและอภิปรายผล ผู้วิจัยอภิปรายผลการค้นพบตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

1. ความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

บุคลากรซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน มากกว่าร้อยละ 80.00 ตอบถูกต้องเกี่ยวกับความหมายของคำต่างๆ เช่น คำว่าการควบคุมคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพภายนอก ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เนื่องด้วยวิทยาลัยพยาบาลส่วนใหญ่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการประกันคุณภาพที่ทำหน้าที่เชิงรุกเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพการศึกษา การประชาสัมพันธ์ การจัดอบรม การจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพระดับวิทยาลัย ดังนั้นบุคลากรของวิทยาลัย จึงมีความรู้เกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพได้ถูกต้อง รวมทั้งแต่ละ

วิทยาลัยแต่ละ แห่งต้องรับการประเมินคุณภาพภายในทุกปีทั้งรับการประเมินจากเครือข่าย การศึกษาพยาบาล และการสาธารณสุขของแต่ละภูมิภาค และการประเมินจากสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งเป็นสถาบันต้นสังกัด จึงทำให้มีประสบการณ์การเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐาน ที่อยู่ในตัวบุคคล สอดคล้องกับกับแนวคิดความรู้ความเข้าใจของมิเชล พาลานชิน และ อิกุจิโร โนนาเกะ⁶ ที่กล่าวว่าความรู้ความเข้าใจที่อยู่ในตัวบุคคลเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับประสบการณ์และการฝึกอบรม อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเมื่อบุคคลมีประสบการณ์ที่เกิดจากการทำงาน บุคคลนั้นจึงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ทำให้บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในจึงมีความรู้ในระดับปานกลาง ดังข้อเสนอแนะของ ราไฟ หมั่นสระเกษ⁷ ที่ให้ข้อเสนอแนะว่าผู้บริหารของวิทยาลัยพยาบาลควรพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้มากขึ้นโดยพัฒนาหลายรูปแบบและอย่างต่อเนื่อง สำหรับความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับความหมายของตัวบ่งชี้และการคำนวณค่าของตัวบ่งชี้ มีบุคลากรมากกว่าร้อยละ 80.00 ที่ตอบถูกเกี่ยวกับการคิดจำนวนร้อยละ ของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ดีพิมพ์เผยแพร่เท่านั้น รวมทั้งความรู้ที่บุคลากรส่วนใหญ่ตอบผิดเป็นความรู้เกี่ยวกับการตีความหมายของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินเช่น การคำนวณเกี่ยวกับจำนวนศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันที่ได้รับรางวัล การคำนวณจำนวนร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา/กรรมการวิทยานิพนธ์ จำนวนร้อยละของบัณฑิตที่ได้นำมาทำการประเมินศักยภาพของฐานข้อมูล การคิดสัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ การคำนวณจำนวนร้อยละของบัณฑิตที่ได้นำมาทำการคำนวณจำนวนเงินสนับสนุนการทำงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ การคิดคำนวณตัวบ่งชี้

การดำเนินงานตามแผนรวมทั้งการคำนวณจำนวนอาจารย์ประจำ จึงพอที่จะสรุปได้ว่าบุคลากรไม่เข้าใจเกี่ยวกับ ความหมายของตัวบ่งชี้ การรายงานผลลัพธ์ของตัวบ่งชี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สงวนสิน รายวัน⁸ ที่พบว่าผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยมีความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จันทรเพ็ญ หล้าป่า⁹ ที่ศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภาครักษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา พบว่าบุคลากรสายวิชาการ มีความรู้ ความเข้าใจด้านเอกสาร มาตรฐาน ตัวบ่งชี้อยู่ในระดับปานกลาง

2. ทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

บุคลากรมีทัศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในอยู่ในระดับสูง เนื่องจากวิทยาลัยพยาบาลได้ดำเนินการประกันคุณภาพมาตั้งแต่ปี 2540 จึงทำให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ วัตถุประสงค์ของระบบการประกันคุณภาพว่าทำให้วิทยาลัย ได้พัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทราบจุดอ่อน จุดแข็งของวิทยาลัย เป็นการบูรณาการกับการทำงานปกติเพื่อก่อให้เกิดคุณค่าในงาน และมีการประเมินการประกันคุณภาพ แต่มีข้อจำกัดเพื่อการจับผิด ซึ่งบุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน เป็นบุคคลที่ได้รับการอบรมหลักสูตรผู้ประเมินภายในตามหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่มีความรู้ความสามารถในการประเมินอย่างเป็นกัลยาณมิตร ทำให้บุคลากรมีทัศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ

วิทยาลัยพยาบาลอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาวิณี รัตนวิชัย¹⁰ ว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีทัศนคติต่อการประกันคุณภาพอยู่ในระดับดี และผลการศึกษาของ จันทระเพ็ญ หล้าป่า ศึกษาความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ลานนาพบว่าบุคลากรสายบริหารมีทัศนคติต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษาด้านเอกสาร มาตรฐานและตัวบ่งชี้ในระดับมาก ทุกองค์ประกอบ

3. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของวิทยาลัย

วิทยาลัยมีการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของวิทยาลัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ระบุว่าให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งขณะที่มาตรา 49 ได้ระบุถึงการประเมินคุณภาพภายนอกว่าให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นองค์กรมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการ จัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพ ของสถานศึกษาดังนั้นวิทยาลัยจึงต้องดำเนินการตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับดังกล่าว สำหรับด้านการควบคุมคุณภาพ ซึ่งเป็นด้านที่มีความสำคัญสำหรับการดำเนินการประกันคุณภาพประกอบด้วย การสร้าง

ระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพ การพัฒนาระบบคุณภาพ การดำเนินงานตามภารกิจของวิทยาลัย การให้บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า การควบคุมคุณภาพของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของวิทยาลัยด้านการสร้างระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพอยู่ในระดับมาก เนื่องด้วยวิทยาลัยได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจาก สถาบันพระบรมราชชนกที่เป็นสถาบัน ต้นสังกัดอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งผู้บริหาร ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพภายในทุกปีจากคณะกรรมการที่มีความรู้ความสามารถ ที่ผ่านการอบรมจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน จึงทำให้การควบคุมคุณภาพของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของวิทยาลัยด้านการสร้างระบบและกลไก การควบคุมคุณภาพอยู่ในระดับมาก

4. ประสิทธิภาพของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

วิทยาลัยมีประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 95.00 ประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้และระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 35.00 อยู่ในระดับไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ด้านการบริการวิชาการส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 85.00 และประสิทธิภาพการดำเนินงานด้าน

การบริหารส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ประสิทธิภาพด้านการผลิตบัณฑิต ซึ่งได้คะแนน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 ในตัวบ่งชี้ของร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและ การประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี หรือร้อยละของบัณฑิตที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา เนื่องจากวิทยาลัยพยาบาลเป็นสถาบันการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตทางการพยาบาล เมื่อสำเร็จการศึกษาจะเป็นพยาบาลวิชาชีพที่สังคมยังขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาชีพนี้จึงทำให้บัณฑิตทางการพยาบาลสามารถหางานทำได้ภายใน 1 ปี รวมทั้งบางวิทยาลัยยังคงมีนักเรียนทุนของสำนักงานสาธารณสุขหรือโรงพยาบาล เมื่อจบการศึกษา แล้วต้องเขาทำงานในสถานที่ที่ให้ทุนการศึกษา สำหรับตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อ หลักสูตรทั้งหมดนั้น ได้คะแนนเต็มเช่นเดียวกันเนื่องจากหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยฯ เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่ต้อง ผ่านการรับรองจากสภาการพยาบาลแล้ว เท่านั้นที่ผู้รับผิดชอบต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่ สภาการพยาบาล ที่เป็นองค์กรอิสระด้านวิชาชีพ กำหนดไว้ รวมทั้งหลักสูตรอื่นๆ เช่น การพยาบาล เวชปฏิบัติ หลักสูตรผู้ช่วยพยาบาลก็ต้องได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาลแล้วเท่านั้น จึงสามารถจัดการเรียนการสอนได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่องค์กรด้านวิชาชีพกำหนดไว้หลักสูตรเหล่านั้นจึงได้มาตรฐานทุกหลักสูตร

4.2 ประสิทธิภาพด้านการวิจัยส่วนใหญ่ ได้คะแนน 1 คะแนน เช่น จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรือเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน ทำให้สะท้อนถึงคุณภาพของ

ผลงานวิจัยในวิทยาลัยเนื่องจากผลงานวิจัยในวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังคงเป็นงานวิจัยที่ยังไม่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติที่มีผู้ทรงคุณวุฒิรับรอง อาจเนื่องมาจากคณาจารย์ซึ่งเป็นบุคลากรส่วนใหญ่ในวิทยาลัยมีภาระงานด้านการสอนจำนวนมากรวมทั้งอาจารย์บางส่วนได้ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านบริหารด้วย จึงทำให้ไม่สามารถที่จะผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพ และหาเวทีในการตีพิมพ์เผยแพร่ได้ รวมทั้งบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานวิจัย ภายในวิทยาลัยมีจำกัด เช่น การสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลงานวิจัยต่างประเทศ ระบบและกลไกการสร้างแรงจูงใจที่ยังไม่ชัดเจน จึงทำให้ผลลัพธ์ของตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานของสำนักงานรับรองและประเมินมาตรฐานการศึกษา ด้านการวิจัยได้คะแนนน้อย

4.3 ประสิทธิภาพด้านประสิทธิภาพด้านการบริการวิชาการได้คะแนน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 คือ ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับกับค่าใช้จ่าย และมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการ และวิชาชีพเพื่อสังคมต่อ อาจารย์ประจำเนื่องจาก การบริการวิชาการและวิชาชีพเป็นพันธกิจหนึ่งของวิทยาลัยพยาบาลที่สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งวิทยาลัยพยาบาลทุกแห่งได้ให้ความสำคัญและมุ่งมั่น ที่จะให้บริการวิชาการแก่สังคมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้ชุมชน โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของมิตินำให้การพยาบาล ด้านการเสริมสร้างสุขภาพแก่ชุมชน ที่มาจากการบูรณา การกับการเรียนการสอน หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

4.4 ประสิทธิภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้คะแนน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 คือ ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ร้อยละของกิจกรรม ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา เนื่องจาก กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริม

เอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากการคิดเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่ประยุกต์ใช้วิถีชีวิต เอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมของชุมชน จังหวัด ในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม และขณะเดียวกันได้จัดกิจกรรมสอดคล้องกับประเพณีและวัฒนธรรม ของประเทศไทย นอกจากนี้มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินงาน อนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักวัฒนธรรม จังหวัด วัด สถาบันการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดกิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมตามประเพณีท้องถิ่น และวันสำคัญของชาติ เป็นต้น

4.5 ประสิทธิภาพด้านการบริหาร ได้คะแนน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 คือ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศ และต่างประเทศและงบประมาณ สำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศ และต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ เนื่องจากการพัฒนาอาจารย์จะเพิ่มสมรรถนะให้มีความรู้ เสริมสร้างประสิทธิภาพการสอน ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิต ซึ่งการเพิ่มสมรรถนะ นั้นจะมีทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการผลิตผลงานวิจัย ผลงานวิชาการรวมทั้งเทคนิคที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูลเพื่อช่วยส่งเสริมมาตรฐานของสำนักงานรับรองและประเมินมาตรฐานการศึกษาตามการวิจัยที่พบว่า ยังคงมีผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มีจำนวนน้อย รวมทั้งการพัฒนาอาจารย์ด้านระบบสุขภาพและระบบบริการสาธารณสุข แนวใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน¹¹

ข้อเสนอแนะ จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดในการใช้ประโยชน์จากผลการวิจัย ดังนี้

1. หน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาล ควรเร่งทำความเข้าใจ ใ้บุคลากรในวิทยาลัยมีความรู้ ความเข้าใจของตัวบ่งชี้ให้ชัดเจน รวมทั้งทำการชี้แจงทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง ความหมายของตัวบ่งชี้ เพื่อให้บุคลากรสามารถ รายงานข้อมูลพื้นฐานได้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลพื้นฐาน ที่รายงานต่อต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ผู้บริหารของวิทยาลัย ควรเสริมสร้างขวัญและกำลังใจของบุคลากรในวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษายังคงผดุงอยู่ในระบบคุณภาพของวิทยาลัยต่อไป

3. งานวิจัยนี้ไม่ได้ประเมินผลกระทบในด้านต่าง ๆ จากการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการประเมินผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ เช่น ด้านนโยบาย ด้านทรัพยากร ด้านอัตรากำลัง ของวิทยาลัย เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนในการกำหนดยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). ระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: ชวนพิมพ์.
- 2 Cheng, Y.C. (1996). School effectiveness and school-based management: A mechanic for development. London: Flamer Press.

- 3 ทบวงมหาวิทยาลัย, ส่วนวิจัยและพัฒนา
สำนักมาตรฐานการศึกษา. (2544).
นโยบายแนวทางและวิธีประกันคุณภาพ
การศึกษาระดับอุดมศึกษา. ใน ระบบการ
ประกันคุณภาพการศึกษาตามเจตนารม
ณของพระราชบัญญัติ การศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร: พิมพ์การพิมพ์.
- 4 ลิลลี่ ศิริพร. (2547). การควบคุมคุณภาพ
ที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านนักศึกษา
ของวิทยาลัยพยาบาล. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขา
บริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- 5 กิตติยา สีอ่อน. (2547). โมเดลเชิง
สาเหตุประสิทธิผลการประกันคุณภาพ
ภายใน สำหรับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์
สุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิธีวิทยาการวิจัย
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- 6 ปณิธาน สืบบุญธรรม. (2550).
ประสบการณ์ ที่พบบนกับการจัดการ
ความรู้อันเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์
พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- 7 รำไพ หมั่นสระเกษ. (2545). การศึกษา
การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา
ของวิทยาลัยพยาบาลตาม ทิศนะของ
คณาจารย์พยาบาล สังกัดกระทรวง
สาธารณสุข ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
บริหารการพยาบาล สถาบันราชภัฏ
นครราชสีมา.
- 8 สงวนสิน รายวัน. (2549). ความรู้
ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติงาน
ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของ
ข้าราชการครูในโรงเรียน สังกัดสำนัก
งานเขตพื้นที่การศึกษาเลย : ศึกษาเชิง
ความสัมพันธ์และการเปรียบเทียบ.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
การประกันคุณภาพการศึกษา มหา
วิทยาลัยนเรศวร.
- 9 จันทร์เพ็ญ หลาป่า. (2552). ความรู้
ความเข้าใจและทัศนคติของบุคลากร
ที่มีต่อระบบการประกันคุณภาพ การ
ศึกษา ของสำนักงานคณะ กรรมการการ
อุดมศึกษา (สกอ.) กรณีศึกษา มหา
วิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา
เขตพื้นที่เชียงราย.
- 10 ภาวิณี รัตนวิชัย. (2550). ความรู้และ
เจตคติที่มีต่อ การประกันคุณภาพ
การศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัย
รามคำแหง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหา
บัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผล
การศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- 11 สุรีย์ ชันธรัชกษวงศ์. (2548). แผนการ
พัฒนาอาจารย์ของวิทยาลัยพยาบาล
สังกัด สถาบันพระบรมราชชนก
กระทรวงสาธารณสุข. ปริญญาการ
ศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ